

ศาสน์เชิญชวนเพื่อการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
วันสิ่งแวดล้อมโลก
วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ.2551

พี่น้องคริสตชนที่รัก

เป็นที่ทราบกันดีว่า ปัจจุบันนี้ สังคมโลกกำลังตื่นตัวเรื่องธรรมชาติสิ่งแวดล้อมกันอย่างกว้างขวาง ที่เป็นเช่นนี้เพราะทุกๆ ภูมิภาคของโลกต่างประสบปัญหาจากภัยธรรมชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ ที่เป็นตัวการสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก ภาวะน้ำท่วมจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณน้ำฝน ความรุนแรงของพายุที่เกิดขึ้นในทวีปต่างๆ ภาวะคลื่นความร้อนและฤดูหนาวแห้งแล้งยาวนาน การแพร่ระบาดของโรคภัยการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตต่างๆ และอื่นๆ ซึ่งปรากฏการณ์เหล่านี้ โดยเฉพาะภัยธรรมชาติที่เป็นผลจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ นับวันยิ่งทวีความรุนแรง และสร้างความเสียหายแก่มนุษย์มากขึ้น และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติโดยตรง คือประชาชนระดับล่างของสังคม

เราปฏิเสธไม่ได้ว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กำลังคุกคามมนุษย์อยู่นี้ เป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์ ในสังคมสมัยใหม่ ที่ **ไม่เคารพต่อธรรมชาติ** มนุษย์ใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอย่างเร่งรีบ โดยถือประโยชน์จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบไม่รู้จักพอ อันที่จริงแล้ว ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมแยกออกจากกันไม่ได้ การที่มนุษย์ทำลายสิ่งแวดล้อม ก็เท่ากับทำลายรากฐานของชีวิต เราแต่ละคนต้องยอมรับเช่นกันว่า เรากมีส่วนล่วงละเมิดกฎของชีวิตดังกล่าวไม่มากนักน้อย จากพฤติกรรมบริโภคนิยมที่ทุกคนเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมเป็นประโยชน์ส่วนรวมของทุกคน ทั้งนี้เพราะสิ่งแวดล้อมมีหัวใจอยู่ นั่นคือมนุษย์ ทุกคนต่างต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมในการดำรงชีวิต และสร้างชุมชนมนุษย์ขึ้นมา เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว การพิทักษ์ ปกป้อง หรือในปัจจุบันนี้ ต้องใช้คำว่า การแก้ไขและฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน เป็นเรื่องที่คริสตชนทุกคนพึงกระทำอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรมการใช้ชีวิต ที่ต้องคำนึงถึงคนรุ่นต่อไป ทั้งนี้ พวกเขามีสิทธิที่จะสืบทอดมรดกจากความอุดมสมบูรณ์ของสรรพสิ่ง เช่นเดียวกับพวกเราในยุคสมัยปัจจุบันที่สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์และปลอดภัย จากการที่บรรพบุรุษก่อนหน้านี้ได้กระทำพันธกิจ “ดูแลและพิทักษ์” สรรพสิ่งในโลก (ปฐมก. 1:28 และ 2:15) ด้วยความรับผิดชอบและสำนึกของคุณ

โลกนี้เป็นมรดกร่วมของทุกคน และสิ่งที่อยู่ในโลกนี้มีไว้เพื่อประโยชน์ของทุกคน สังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่า “พระเจ้าทรงต้องการให้โลกและสิ่งที่อยู่ในโลก มีไว้เพื่อการใช้สอยของมนุษย์แต่ละคนและประชาชาติทั้งมวล” คำสอนนี้ท้าทายโดยตรงต่อปัญหาที่เรากำลังประสบอยู่ สังคมยุคใหม่นี้ จะหาหนทางแก้ไขปัญหาสีเขียวสิ่งแวดล้อมไม่พบ หากไม่ **หวนกลับไปย้อนมองวิถีชีวิตของตนอย่างจริงจัง** (พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 , ศาสน์วันสันติภาพสากล ปี 1990) ความร้ายแรง

ของปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้น อยู่บนพื้นฐานลึกๆ แห่งวิกฤตทางศีลธรรมของมนุษย์ หากไม่ให้คุณค่าของตัวมนุษย์และชีวิตมนุษย์ รวมทั้งธรรมชาติแวดล้อมอื่นๆ แล้ว เราก็จะสูญเสียความสนใจในผู้อื่นและสิ่งสร้างของโลกด้วย ความเรียบง่าย ความสมถะพอดี ความมีระเบียบวินัย รวมทั้งจิตวิญญาณแห่งการเสียสละ จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน เราอาจไม่เชื่อมั่นว่า ด้วยกำลังที่แต่ละคนมีจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมได้ ทว่ากำลังที่แต่ละคนมี เปรียบเสมือนหยดน้ำเล็กๆ ที่หลอมรวมกัน จากคนๆ เดียว สู่ครอบครัว สู่โรงเรียน สู่ชุมชน ก็จะเป็นพลังมหาศาลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงได้

โอกาสวันสิ่งแวดล้อมโลก 5 มิถุนายน แม้ว่าจะมีคำประกาศประจำปีเรื่อง ยุติการเพิ่มขึ้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ กระนั้นก็ดี ขอเชิญชวนคริสตชนทุกคนและพี่น้องผู้มีน้ำใจดีทั้งหลายได้ช่วยกันฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งสร้างของพระเจ้า จากจุดเล็กๆ ที่แต่ละคนพึงกระทำได้ เป็นอันดับสำคัญก่อน นับตั้งแต่การบริโภค และการใช้สอยในชีวิตประจำวัน การแต่งกาย การเดินทาง การใช้พลังงานเท่าที่จำเป็น และอื่นๆ ซึ่งหากปฏิบัติด้วยจิตสำนึกแห่งความพอดี เราก็มีส่วนช่วยลดมลพิษต่างๆ ที่ไม่ไปรบกวนสิ่งแวดล้อมได้ทั้งสิ้น

นี่เป็นเวลาที่เหมาะสมอย่างยิ่ง สำหรับการใกล้ชิดสนิทกับพระเจ้า ด้วยการแก้ไขและฟื้นฟูความสัมพันธ์อย่างรู้คุณค่าและเคารพกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กับเพื่อนพี่น้อง และกับพระเจ้าผู้ทรงชีวิต

ด้วยความรักในพระคริสตเจ้า

(พระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา)

ประธานกรรมการฝ่ายสังคม

แผนกความยุติธรรมและสันติ